

Bratři a sestry,

ve čtvrtek dle křesťanského kalendáře si bude církev na celém světě připomínat události **Nanebevzetí Pána Ježíše**. Jelikož k této události se u nás zvláště nescházíme, zamysleme se nad těmito událostmi a rozjímáme nad tímto tématem dnes.

Jak jsme četli v 1. kapitole Knihy Skutků apoštolských, Pán Ježíš **po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se dával učedníkům spatřit a učil je o království Božím. Když s nimi pak byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“** Z Lukášova evangelia se dále dozvídáme, že **poté učedníky vyvedl až k Betanii, zvedl ruce, požehnal jim, a když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.** V knize Skutků ten samý autor, tedy evangelista Lukáš situaci ještě dokresluje: **Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.** Dále tam Lukáš píše, že se tato událost stala na Olivové hoře. Učedníci se pak vrátili do Jeruzaléma, byli spolu, modlili se a chválili Boha, po deseti dnech, na den židovského svátku Letnic byli naplněni Duchem svatým.

To ale ještě nepředbíhejme. Spíše se společně zamysleme nad tím, proč vlastně Ježíš odešel do nebe. Proč nezůstal se svými učedníky na zemi? Vždyť nebylo by lépe, kdyby tady s námi byl přítomen v těle? Nebyla by církev silnější a horlivější, kdyby tady s námi Pán Ježíš takto byl? Neuvěřili by lidé takto snadněji v Ježíše? Na tyto otázky si na závěr kázání odpovíme. Nyní však si pokusme vyjmenovat několik podstatných důvodů, proč Pán Ježíš odešel do nebe:

- 1) Aby se ujal vlády ve svém království, a panoval tak nad celým vesmírem, nad všemi mocnostmi jako Králů král
- 2) Aby místo sebe poslal na svět Ducha svatého
- 3) Odešel, aby nám připravil místo v Božím království
- 4) Opět se vrátí s desetitisíci anděly jako Soudce a zároveň si přijde pro ty, kdo jsou jeho

Nad těmito tématy se nyní tedy zamyslíme.

Ad. 1) **Aby se ujal vlády ve svém království.** Kristovo království je jiné, než království tohoto světa, protože není z tohoto světa. Židé měli představu Mesiáše, který přijde a nastolí v Izraeli pořádek. Osvobodí je od římské světské moci a bude vládnout na věky. Pán Ježíš vládne a bude vládnout na věky. Jen poněkud jinak, než je přizemní lidská představa. **ON má daleko větší moc, než vlády a říše pozemské.** Bratři a sestry, co svět světem stojí, bylo zde již mnoho pozemských vlád se svým programem, mnoho království, dokonce mnoho silných neotřesitelných říší, které o sobě tvrdili, že jsou nezničitelné, že jsou zde v podstatě navěky. A nyní? Jsou zapsány snad už jen v knihách dějepisných. Všechny jednou padly, a ty, co jsou nyní, také jednou padnou. Historická fakta jsou přesvědčivá. Babylon, Řím, 3. říše. Chvíli sláva, potom pád. Nejprve vyvýšení, potom ponížení. Ani Rusko, Čína, USA, Islámský stát, Evropská unie, nic z toho není věčné a jednou zanikne. Tento víkend proběhly volby do Evropské unie a mnozí neměli chuť volit, anebo nevěděli, koho by volili. Dovedete si představit, že by na kandidátce byl také Pán Ježíš? Bylo by zajímavé, jak by Pán Ježíš dopadl. Jemu to ale za to nestojí. On je daleko něco víc. Jiný level. **Pán Ježíš je špička, absolutní špička...** Pozemští králové a vládcí jsou tu totiž na chvíli, kdežto Království Boží a Kristus jsou věční! A i když se mocipáni i ďáblové různí Kristu vzpírají, anebo Ho popírají, nic si tím nepomohou. Kdo se Pánu vzpírá, **kdo se povyšuje, ten bude nakonec ponížen.** A Pánu Ježíši je skutečně podrobena všechno, jak dokládá Písmo v listu Efezským: **Bůh (Ježíše Krista) ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím.** Kristův trůn se nikdy nepřevrhne, na rozdíl od těch pozemských. Nemá tedy smysl se vzpírat Nebesům, nemá smysl se vzpírat Tomu, kdo způsobuje, aby ti tlouklo srdce, nemá cenu se vzpírat Tomu, kdo mě i tobě dává život. **„Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“** (Žalm 46,11) Ti, kteří volí za krále svého života, Pána Ježíše, ti, kteří Jej vyvyšují, s takovými je Boží požehnání. Avšak ďábel a s ním všichni vzpurní

v zemi, ti, kteří se Bohu protíví, budou nakonec poníženi, prokletí a od Božího království odloučení, neboť sami si zvolili zavržení. Je tedy důležité koho činíme vládcem svého života. A ani vládnout sám sobě není ideální řešení.

Ad 2) **Pán Ježíš odešel do Nebe, aby místo sebe poslal na svět Ducha svatého.** To je téma spíše už k Letnicím. Nicméně tímto obrovsky narostlo Boží působení na zemi. Když byl Pán Ježíš zde v těle, tak sloužil pouze na určitém místě. A i když se pohyboval po dosti velkém území, přeci jen jeho služba byla lokální. Nemohl být v těle všude najednou. Kdežto **Duch svatý, třetí osoba Boží, není omezen službou v těle.** Ale může působit zároveň v Evropě, Austrálii, či Americe. On působí vždy tam, kde Mu věřící dají prostor ve svých životech. Tam, kde se zvěstuje zdravé Boží slovo ve víře, tam, kde se lidé modlí. Tam vane Duch Boží. Naopak, v církvi, anebo v životě jedince, kde On není přítomen, je něco špatně. Ducha svatého dostane ten, kdo je ochoten přijmout Kristovu vládu nad svým životem, a ten, kdo usiluje v modlitbách o to, aby ho Duch svatý naplňoval. Prostě ten, kdo Mu ve svém životě dává prostor. Poznávejme Ducha svatého. Někdy si myslíme, že Ho známe, že známe Jeho působení. Ale prožili jsme skutečně naplnění Duchem svatým? A prožili jsme křest Duchem svatým? On je nám na blízku, dává pokoj, naději, lásku, probouzí víru, a vždy nás vede k Ježíši a chce Ho oslavit. Duch svatý je ten, kdo skrze nás chce působit a proměňovat lidské životy.

Ad 3) **Pán Ježíš odešel na Nebe, aby nám připravil místo v Božím království.** Ještě před svým ukřižováním řekl Pán Ježíš svým učedníkům: „**Jdu, abych vám připravil místo. V domě mého Otce je mnoho příbytků.**“ Jak to jsou povzbudivá slova. Jak je důležité pro nás toto vědět. Jsme si vědomi, že tento svět se rozkládá, že nemá stálého trvání, nemá jistoty. I naše těla jsou chatrná a stárnou. Je zde mnoho zla, mnoho ohrožení života, málo skutečné svobody, mnoho neřešitelných problémů. Jsme-li si však vědomi trvalého příbytku v Božím království a jsme-li znovu a znovu ujišťováni, že nám tam Pán drží své místo, pak se můžeme radovat. Pak je nám to posilou i v tíživých chvílích života, v bolestech a smutku. A je to úžasné, že když Pán říká, že **v domě jeho Otce je mnoho příbytků a že jde, aby mě a tobě tam připravil místo.** Není to skvělé? Já jako vedoucí Azylového domu disponuji svěřenými ubytovacími prostory pro ty, kteří nemají kam jít. Takoví si musí u mě podat žádost a já když s těmi, kteří jsou vybráni, pak mluvím, tak jim můžu říct, **už se vám připravuje místo, už můžete přijít.** A oni se v té chvíli radují, že nezůstanou na ulici. Avšak jaký je zde rozdíl od Pána Ježíše? V Azylovém domě máme mnoho žádostí, však málo místa, nemůžou být vybráni všichni a někdy se stane, že musím odmítnout i to, co jsem přislíbil, neboť je málo příbytků. Avšak v Božím království je příbytků mnoho! A Pán Ježíš nám drží místo. Už jsi Mu tedy „vypsal“ žádost? Už jsi Mu uvěřil a odevzdal v modlitbě svůj život? Pán nás stále volá. Napadá mne u toho refrén písně skupiny Team: **Držím ti miesto, teraz už vieš to, nemusíš sa bát, držím ti miesto, teraz už vieš to, ako toľkokrát...** Pán nás ujišťuje a on je mnohem dokonalejší, než nějaký vedoucí Azylového domu, co Pán zaslíbí, to jistě dodrží, neboť On je dokonalý!

Ad 4) **Opět se vrátí s desetitisíci anděly jako Soudce a zároveň si přijde pro ty, kdo jsou jeho.** Biblická zvěst nám říká, že Pán Ježíš ze svého svrchovaného místa sestoupí a přijde ještě jednou na tuto zem na konci věků. Tentokrát už se ale nenarodí v Betlémě jako malé dítě. Nýbrž přijde jako oslavený Král králů. Vládce nejmocnějšího království. Přijde s desetitisíci anděly. Přijde si pro svou Církev, pro svou nevěstu, přijde si pro každého, kdo v Něj uvěřil a přijal Ho jako Pána a Spasitele. Ale přijde také jako Soudce. Aby soudil národy i každého jednotlivce. V listě Judově máme o tom přesvědčivý verš, který říká, že už **Henoch, který byl sedmý od Adama** a chodil se svým Bohem, o tomto okamžiku prorokoval: „**Hle, přichází Pán s desetitisíci svých svatých, aby vykonal soud nade všemi a usvědčil všechny bezbožné z jejich skutků, které kdy ve své bezbožnosti spáchali, i ze všech zpupných řečí, které ti hříšníci mluvili proti němu.**“ Tohoto soudu se však nemusí bát ti, kteří věří, že Pán za jejich hříchy zaplatil na kříži. On usvědčí pouze ty „bezbožné!, ti, kteří žijí zbožně, se bát nemusí. Zachovejme si tedy živou víru v Krista a odříkejme se zlých skutků. Pak jistě můžeme Pána očekávat s nadějí a v radosti.

Na otázky z úvodu kázání si tedy můžeme odpovědět. Je pro nás lépe, že je Pán na svém trůnu v nebesích. Jako nejmocnější vládce drží pevně žezlo spravedlnosti a korunu milosrdenství. Církev je mocnější, dává-li prostor Duchu svatému, skrze Ducha svatého je Pán s každým, kdo o to stojí. Když byl Pán Ježíš v těle, stejně v Něho mnozí neuvěřili. Naopak vědomí, že je v nebesích a že jednou přijde, varuje a dává bázeň těm, kteří Ho berou vážně. Amen. Píseň 627 modlitba píseň 178

Slovo poslání: Filipským 2, 5-12

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. Píseň 485